

Ordføreren: Ja, de Yttringer, som jeg før tillod mig, udsprang just ikke af nogen Frygt, saaledes som den ærede 3die Lands- thingsmand for 3die Kreds (Vestfely) meente. Jeg har dermed kun meent at ville udtale den Anskuelse, jeg nærer om de herhen hørende For- hold. Jeg har ikke undladt at henvende min Opmærksomhed paa de Tabeller, som ledsage Lovforslaget, og jeg seer deraf ganske vel, at Spørgsmaalet i Henseende til den svævende Statsgjæld dreier sig i almindelige Aar om imellem 6 og 700,000 Rbd.; men jeg vil dog tillade mig ogsaa at gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at der har været Aar, hvor der er udbetalt langt større Beløb af Finants- kassen, nemlig i Krigsaarene, da et Beløb af over 1 Million, jeg troer, af 1,200,000 Rbd. blev udtruffet af Statskassen. Nu skal jeg naturligvis være langt fra at troe eller mene, at saadanne Forhold, som Ingen kan ønske skulde vende tilbage, atter skulde gjøre et saa- dant overordentligt Krav, som dengang var Tilfældet; men der er jo dog ogsaa netop fre- delige og gode og lykkelige og tillidsfulde For- hold, der kunne bidrage til, at Folk udbrage deres Midler af Sparekasserne, for paa anden Maade at gjøre dem frugtbringende til en større Rente end den, de kunne vente at faae af Sparekasserne. Det sidste Aar har jo alle- rede vist, at Forskellen mellem hvad der er indsat i og udtaget af Sparekasserne er min- dre, end i det næstforegaaende Aar, og det stiller sig for mig ganske naturligt, at efter- haanden som den almindelige Tillid vender til- bage, efterhaanden som Virksomheden i alle Retninger tiltager i Landet, og naar, som man jo maa haabe og vente, Selveiendom faaer mere og mere Fremgang, vil der blive større Anvendelse for endeel af de Midler, som inde- staae i Sparekasserne, og man kan altsaa slet ikke beregne, i hvilket Omfang de Midler, der ere indsatte, ville fordres. Jeg antager det for Noget, der er en naturlig Selvsølge, at i det Dieblit, den omhandlede Bemyndigelse op- hører, maae vedkommende Directioner for Spare- kasserne lade sig det være magtpaaliggende at faae gjort de Penge, som indkomme, frugt- bringende. Nu veed jeg vel, at de ikke altid, for at opnaae dette, behøve at tye til de Penge,

de have i Finantskassen; men det er dog vist det ganske Naturlige, at, naar man først kom- mer til at indrette sin Virksomhed saaledes, saa vil man altid mere og mere arbejde til det Maal, at Sparekassernes Midler saa godt som udelukkende komme til at bestaae i de Ef- fecter, som ere anviste dem til at gjøre deres Penge frugtbringende i. Naar den ærede Ta- ler har anført, at saadanne Sparekasser altid maae have en constant Beholdning, da troer jeg dog virkelig, at han feiler dert. Det er jo netop det Gode, som har fulgt med det hidtil- værende Arrangement af disse Kasser, at de, idet de have indsat deres Penge i Finantskassen, derved ikke have næret nogen Frygt for, at de jo altid vilde kunne møde de Udtællinger, som fordres af dem. Jeg har ogsaa allerede før bemærket, at det vistnok vilde svare meget slet Reg- ning for dem at ligge med et saadant constant Pengebeløb, ligesom det vel ogsaa vilde være forbundet med et større Ansvar for de Mand, som bestyre saadanne Indretninger, at benytte sig af en saadan Fremgangsmaade. Men denne Fremgangsmaade er heller ikke nødvendig; thi, om de end ikke ville udtage deres Penge af Finantskassen, ville de dog, naar de ere i Bes- iddelse af gode Activer, ikke være i For- legenhed for at skaffe sig de Penge, der til almindeligt foresaldende Udtællinger kunde behøves; det er kun, naar der foresalder større Krav, naar der gjøres større Fordringer til de Penge, som staae i Statskassen, at jeg troer, man maa være belavet paa, naar den Bemyn- digelse, der gjælder for Finantskassen, ophø- rer, at kunne udbetale indtil det hele Beløb. Jeg siger ikke, at det vil finde Sted; men jeg troer, at Forsigtigheden byder, og at det er meget vigtigt, naar en saadan Bestemmelse ta- ges, med det Samme at have Opmærksomheden henvendt paa, at Statskassen i paakommende Tilfælde kan undvære de Midler, der indestaae, ligesom det vel ogsaa skulde være Hensigten med den Forandring, man vil gennemføre, at gennemføre den consequent og i sin hele Ud- strækning, saa at Statskassen ikke alene skulde undlade at modtage de Penge, som for Frem- tiden kunde tilbyde sig, men med det Samme ogsaa befrie sig fra den Gjæld, som nu paa- hviler den med Hensyn til Sparekassen. —